

MIESIĄCA MAJA 11 DNIA
ŚWIĘTYCH OJCÓW NASZYCH
RÓWNYCH APOSTOŁOM
METODEGO I CYRYLA,
NAUCZYCIELI SŁOWIAN.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfona pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery, ton 2:

Prosomion: Jakimi pochwalnymi pieśniami.

Jakimi pochwalnymi wieńcami ukoronujemy mądrych w Bogu nauczycieli, którzy narody słowiańskie, siedzące w ciemności niewiedzy i cieniu śmierci, oświecili światłością Ewangelii, donośnych głosicieli Trójcy jednoistotnej, przez których i my, jak dzikie oliwki zostaliśmy wszczępieni w przynoszący owoce korzeń Prawosławia i przyjęliśmy od Chrystusa Boga pokój i wielkie miłosierdzie.

Jakimi pochwalnymi pieśniami wysławimy mądrych w Bogu nauczycieli, Metodego miłującego pustynię i bogacącymi się w milczeniu owocami Ducha, i Cyryla złotego mówcę, który pragnieniem umiłowania mądrości zdobył mądrość z wysoka i zawstydził szaleńcze pustosłowie mędrców będących potomkami Hagar, ze względu na naszych nauczycieli daj nam, Chryste Boże, wielkie miłosierdzie.

Jakimi pochwalnymi ozdobami wysławimy mądrych w Bogu nauczycieli, Metodego, który dla miłości Chrystusa pogardził całym pięknem świata i w postaci anielskiej walczył dla Króla niebieskiego, i Cyryla, który od dzieciństwa mądrość wybrał jako swoją przyjaciółkę, i dane przez Boga talenty pogłębił ku chwale Boga, przez naszych nauczycieli poznaliśmy zawsze będącą Trójcę, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, jedyne Boga, i mamy od Chrystusa Boga wielkie miłosierdzie.

Jakimi duchowymi pieśniami wywyższymy was, o błogosławieni nauczyciele, którzy jak apostołowie trudziliście się dla zbawienia ludów słowiańskich i dobrze pracowaliście dla oświecenia ich światłością poznania Boga, a zamkniętą bramę poznania otworzyliście nam przez wynalezienie alfabetu słowiańskiego, a my wszedłszy w nią rozumiemy tajemnicę nauczania Chrystusowego i przyjmujemy od Chrystusa Boga pokój i wielkie miłosierdzie.

Chwała. Ton 6: Apostołom równi, hierarchów upiększenie, narodów słowiańskich oświeciciele i gorący wspomóżyciele, przyjdźcie, miłośnicy świąt, pochwalne pieśni zaśpiewajmy, mówiąc: Raduj się, Cyrylu, złota surmo teologii, który tajemnicę Świętej Trójcy przez podobieństwo do słońca wyjaśniłeś. Raduj się i Ty z nim, Metody, który jednomyślnie trudziłeś się, modlitwami i znakami bratu pomagając, a teraz, ojcowie błogosławieni, nie przestawajcie modlić się za nami do Chrystusa Boga, z wiarą i miłością was wielbiących.

I teraz. Teotokion święta.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie Księgi Przypowieści (10, 7-30).

Pamięć sprawiedliwego godna jest pochwały i błogosławieństwo Pańskie na głowie jego. Błogosławiony człowiek, który znajdzie mądrość, i śmiertelnik, który pozna rozum. Lepiej bowiem nabywać mądrość, niż skarby złota i srebra. Czcigodniejsza jest od kamieni drogocennych, a wszystko, co czcigodne, nie jest jej godne. Liczne bowiem dni i lata życia w jej prawicy, a w jej lewicy bogactwo i moc. Z jej ust wychodzi prawda, Zakon i miłosierdzie nosi na języku. Posłuchajcie przeto mnie, o dzieci, bowiem powiem rzecz ważną: Błogosławiony człowiek, który drogi moje zachowa, wychodzi bowiem, wychodzi z życia i przygotowuje pragnienie w Panu. Przeto proszę was i proponuję mój rozum, moja też moc. Ja miłuję tych, którzy mnie miłują, poszukujący mnie znajdą łaskę. Zrozumcie przeto łagodni podstęp, nieukarani dołączcie serca. Posłuchajcie mnie znowu, powiem bowiem rzeczy ważne i otworzę usta prawe, albowiem prawdy nauczy się gardło moje, a usta fałszywe obrzydłe są przede mną. Prawdą są wszystkie słowa ust moich, nic w nich nie jest kręte, ani wypaczone. Cała prawda dla rozumiejących i prosta dla poszukujących rozumu. Nauczę bowiem was prawdy, niech będzie w Panu nadzieja wasza, i napełnijcie się Duchem.

Czytanie Księgi Przypowieści (10, 31-11, 13).

Usta sprawiedliwego kapią mądrość, język zaś niesprawiedliwy zginie. Usta mężów sprawiedliwych kapią łaską, usta zaś niegodnych wypaczają. Wagi fałszywe są obrzydliwością przed Panem, zaś waga sprawiedliwa jest Mu przyjemną. Gdzie bowiem wejdzie zniewaga, tam i niegodziwość, usta zaś pokornych uczą się mądrości. Doskonałość prawych pokieruje nimi i wybawią się z zasadzek niegodziwców. Nie korzystają z majątku w dniu gniewu, prawda zaś wybawi ich ze śmierci. Umrze sprawiedliwy, porzuci pokutę, straszna zaś bywa zguba niegodziwców. Sprawiedliwość nieskalanego poprawia drogi, w niesprawiedliwość zaś wpada w niegodziwość. Sprawiedliwość mężów prawych wybawi ich, szaleństwo zaś zniewoli nieprawych. Gdy umrze mąż prawy, nie zginie nadzieja, chwała zaś nieprawych zginie. Sprawiedliwy ucieknie łowcom, na jego miejsce trafi niegodziwiec. W ustach niegodnych sieć obywatelom, uczucia zaś sprawiedliwych są szlachetne. Przez dobrych poprawi się miasto i w zgubie niegodnych radość. W błogosławieństwie prawych wywyższa się miasto, zaś usta niegodnych zamilkną. Człowiek pozbawiony rozumu znieważa obywateli, zaś mąż mądry woli milczenie.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (4, 7-15).

Gdy umrze sprawiedliwy, osiągnie pokój. Umierając osądzi zaś sprawiedliwy żyjących niegodnie, zobaczą bowiem odejście sprawiedliwego i nie rozumieją, co mówiono o nim. Albowiem rzuci Pan nieprawych bez głosu na ziemię i wstrząśnie nimi od fundamentów, i do ostatniego znikną w chorobach i zaginie pamięć o nich. Dojdą bowiem w zamysłach swych do strasznych grzechów i będą ich oskarżać nieprawości ich. Wtedy z wielką

odwagą sprawiedliwy stanie wobec tych, którzy go uciskali i odrzucili jego wysiłki. Widząc go przerażą się lękiem wielkim i zdumieją sławnym zbawieniem jego. Powiedzą bowiem w sobie, kajając się, westchną w ciasnocie ducha i rzekną: Oto ten, którego niegdyś mieliśmy za pośmiewisko i uczyniliśmy go pośmiewiskiem, szaleni, jego życie mieliśmy za szalone, a jego koniec za pozbawiony czci. A on policzony jest z synami Bożymi i wśród świętych jego los. Zbłądziliśmy bowiem z prawej drogi i światłość sprawiedliwości nas nie oświeciła. Słońce nie zajaśniało nam. Zeszliśmy na ścieżki nieprawych, chodziliśmy drogami nieprzebytymi, a drogi Pańskiej nie rozumieliśmy.

Na stichownie stichery, ton 8:

Światłością życia waszego, nauczyciele apostołom równi, jak gwiazdy niebieskie na sklepieniu Kościoła zajaśniliście i siecią nauk waszych liczne narody złowiliście dla Chrystusa, przeszliście do niedostępnej Światłości, gdzie z aniołami teraz mieszkając, módlcie za nami, czczącymi w Panu świętą pamięć Waszą.

Stichos: **Kapłani Twoi, Panie, przyobleką się w sprawiedliwość, i święci Twoi rozradują się.**

Przyjdźcie, o miłośnicy świąt, będziemy wielbić nauczycieli apostołom równych i chwałę Słowian, bowiem przez nich wyzwoliliśmy się z oszustwa biesów, przyjęliśmy światłość nauki Chrystusa i poznaliśmy przedwieczne Słowo, wybawiając się z mroku grzechów.

Stichos: **Usta sprawiedliwego będą rozważać mądrość i język jego wypowie wyrok.**

Cyrylu w Bogu mądry i Metody Boga miłujący, Kościoła słowiańskiego apostołowie i pierwsi nauczyciele, wiernych wspomóżyciele, obrońcy pobożności, Ducha Świętego fletnie o słodkim głosie, teraz mając wielką odwagę wobec Chrystusa, przełożonego pasterzy, módlcie się za nami, którzy czcimy czcigodną pamięć waszą, aby wyprowadził ze zniszczenia życie nasze jako miłosierny.

Chwała. **R**aduj się, dwójco święta, która oświeciła nas światłością poznania Boga, Cyrylu, mądrości duchowej źródło życiodajne, spragnione narody słowiańskie napoiłeś, Metody, czysty przybytku modlitwy, módlcie się gorliwie do Chrystusa, przed którym stoicie w chwale, abyśmy wraz z wami Jego wielbili i wywyższali na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion święta.

Troparion, ton 4: **R**ówni apostołom w ich godności i nauczyciele krajów słowiańskich, mądrzy w Bogu Cyrylu i Metody, módlcie się do Pana całego świata o umocnienie narodów słowiańskich w prawosławiu i zgodzie, o pokój dla świata i zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion święta.

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan**, troparion świętym. **Chwała, i teraz. Teotokion święta.**

Po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 3:

Stoicie teraz przed Trójcą dającą życie, którą nieustannie sławią moce anielskie, a wy donośnie nauczaliście o Niej narody, módlcie się gorliwie, Cyrylu i Metody, aby darowała nam odpuszczenie win i wybawiła z wiecznego osądzenia, z miłością czczących pamięć Waszą.

Chwała, i teraz. Teotokion.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzma poetycka, ton 5:

Niechaj radują się dzisiaj narody słowiańskie, świetliście świętując świętą pamięć mądrych w Bogu nauczycieli, bowiem od Nich zaczęła się w naszym języku słowiańskim Boska Liturgia i cała służba cerkiewna, a tym samym zostało nam dane niewyczerpane źródło wody płynącej do życia wiecznego, z którego pijąc nie przestaniemy wielbić was, Cyrylu i Metody, bowiem radujecie się w chwale świętych, módlcie się gorliwie o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion.

Na polijejeju megalinarion: Uwielbiamy Was, święci równi apostołom Metody i Cyrylu, którzy wszystkie kraje słowiańskie oświeciliście swoją nauką i przywiedliście do Chrystusa.

Po polijejeju katyzma poetycka, ton 4:

Przyjdźcie, donośnie uczcijmy naszych oświecicieli, oni bowiem narody słowiańskie ginące z głodu słowa, mądrze w Bogu nakarmili manną nauki i przez przełożenie Ewangelii Syna Gromu na ich rodzimy język, oświecili jakby promieniem słońca, a my oświecenie to przyjąwszy dziękczynnie zawołajmy: Radujcie się, sławni Cyrylu i Metody.

Chwała, i teraz. Teotokion.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: **Kapłani Twoi, Panie, przyobleką się w sprawiedliwość,* i święci Twoi rozradują się. Stichos: Słuchajcie tego wszystkie ludy, nakłońcie uszu wszyscy mieszkańcy świata. Wszystko, co oddycha.**

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 11 (5, 14-19).

Mówi Pan: «Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na szczycie góry. Nie zapala się też świecy i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci światłość wasza przed ludźmi, aby widzieli dobre uczynki wasze i sławili Ojca waszego, który jest w niebiosach. Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę bowiem mówię wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań najmniejszych, i nauczałby tak ludzi, będzie nazwany najmniejszym w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i naucza, ten będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim».

Po Psalmie 50 stichera, ton 6:

Apostołom równi, hierarchów upiększenie, narodów słowiańskich oświeciciele i gorący wspomocznicy, przyjdźcie, miłośnicy świąt, pochwalne pieśni zaśpiewajmy, mówiąc: Raduj się, Cyrylu, złota surmo teologii, który tajemnicę Świętej Trójcy przez podobieństwo do słońca wyjaśniłeś. Raduj się i Ty z nim, Metody, który jednomyślnie trudziłeś się, modlitwami i znakami bratu pomagając, a teraz, ojcowie błogosławieni, nie przestawajcie modlić się za nami do Chrystusa Boga, z wiarą i miłością was wielbiących.

Kanon świętym. Ton 3.

Pieśń 1

Hirmos: Dawno temu z woli Bożej wody w jedno zebrawszy miejsce rozdzielił morze dla ludu izraelskiego, oto Bóg nasz pełen chwały, Jemu jednemu śpiewajmy, albowiem się wysławił.

Chcąc przejść wody świeckiego buntu, czcigodny Metody, porzuciłeś całe piękno tego świata i w postaci aniołów walczyłeś z niewidzialnymi wrogami, dla Boga jedyne trudziłeś się, radośnie śpiewając: Jemu jedynemu śpiewamy, albowiem się wysławił.

Okazałeś się wybranym naczyniem już w niemowlęctwie, Cyrylu błogosławiony, nie chcąc ssać obcych piersi i okazując przez to, że rozum Twój nie będzie się zachwycał obcymi naukami, lecz oświecony nauką świętego Kościoła prawosławnego sam staniesz się nauczycielem i oświecicielem wielu.

Chwała. Zroszeni wodami nauk waszych, kraje słowiańskie do dzisiaj Władcy Chrystusowi Bogu przynoszą przyjemne owoce, przeto sławi Was święty Kościół, wołając: Wybawcie nas z nieszczęść, albowiem się wysławiliście.

I teraz. Teotokion: Wody grzechów weszły do duszy mojej, Władczyni, i ugrzęzłem w bagnie żądź, przybiegam do Ciebie, Nieskalana, wycisz fale nieczystych zamysłów i daj mi pokój.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, który wszystko przywiodłeś do istnienia Słowem stwarzając, Duchem spełniając, Wszechwładco Najwyższy, w Twojej miłości umocnij mnie.

Kto chce mnie naśladować, niech weźmie krzyż swój i idzie za mną, słuchem serca Twego usłyszałeś, czcigodny Metody, i krzyż życia monastycznego włożyłeś na ramię swoje, idąc za Chrystusem, do którego módl się, aby mnie letniego umocnił w miłości swojej.

Ten, który dawno temu Jakubowi w sennym widzeniu pokazał drabinę sięgającą nieba, Ten z Tobą, święty Cyrylu, gdy byłeś jeszcze dzieckiem, zaręczył w przedziwnym śnie przepiękną Dziewicę, mającą na imię Sofia, a była to zasiadająca na tronie Bożym Mądrość, która umocniła Ciebie w miłości do Najwyższego.

Chwała. Ten, który wszystko z niebytu powołał, i Was, ojcowie precudni, z łona matczynego uświęcił jako swoje naczynia wybrane, abyście zanieśli imię Jego narodom, przeto czcąc czcigodną pamięć Waszą, prosimy Was, Cyrylu i Metody, nasz rozum opętany przez żądze umocnijcie w wyznawaniu prawej wiary.

I teraz. Teotokion: Ty, która dałaś światu pokój i przywódcę ciszy zrodziłaś, ukróć fale żądz moich, Czysta, i na opoce beznamietności umocnij mnie.

Katyzma poetycka, ton 4:

Upodobniłeś do słońca Tróję Świętą jednoistotną, Cyrylu natchniony przez Boga, bowiem na obraz Świętej Trójcy widziane na niebiosach słońce zostało stworzone, i powiedziałaś: Podobieństwem Boga Ojca jest krąg słoneczny niemający końca, ani początku, i jak z kręgu słonecznego wychodzą promienie światła, oświecające ziemię, tak z Boga Ojca rodzi się Syn, jasność Ojca, ciepło ożywiające świat, i z tegoż kręgu zarazem w promieniach wychodzących jest podobieństwo Ducha Świętego, wyłonionego z tegoż Ojca. Rozważając przedziwną naukę Twoją i my kłaniamy się w Trójcy jednemu Bogu, czcąc pamięć Twoją, godny wszelkiego podziwu.

Chwała, i teraz. Teotokion.

Pieśń 4

Hirmos: Daleś nam, Panie, wielką miłość, Jednorodzonego bowiem Twego Syna za nas na śmierć wydałeś. Przeto wołamy Tobie z dziękczynieniem: Chwała mocy Twojej, Panie!

Położyłeś przestrzeganie przykazań jako kamień węgielny, na którym budując świątynię duszy Twojej, czcigodny Metody, uczyniłeś ją mieszkaniem Ducha Świętego, ja zaś uczyniłem duszę swoją mieszkaniem grzechu, przeto przypadam do Ciebie, błogosławiony, oczyść mnie rosą modlitw Twoich, abym wołał z dziękczynieniem: Chwała mocy Twojej, Panie.

Pozwól mi, abym rozumiał, co jest przyjemne Tobie – wołałeś błogosławiony Cyrylu, gdy z młodym cesarzem zostałeś oddany naukom, przeto wraz z umiłowaniem mądrości ducha mądrości i bojaźni Bożej przyjąłeś z wysoka, ziemską zaś mądrość miałeś za nic, wołając: Chwała mocy Twojej, Panie.

Chwała. Położyłeś miłość do Stwórcy Twego jak pieczęć na sercu Twoim, błogosławiony, przeto ziemską narzeczoną i chwałę świata tego odrzuciłeś, Cyrylu, i jak ptak z sieci łowcy uciekając osiągnąłeś cichą przystać monasteru, gdzie założyłeś szatę radości, śpiewając z Metodym: Chwała mocy Twojej, Panie.

I teraz. Teotokion: Położywszy nieprawości i kłamstwo moje przede mną widzę, że rozmnożyły się bardziej od piasku morskiego, przybiegam więc do Ciebie, Nieskalana, ulecz rany mojej duszy, abym dziękczynnie wołał do zrodzonego z Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Pieśń 5

Hirmos: Gdy Izajasz zobaczył na tronie wywyższonego Boga, podnoszonego przez aniołów chwały, zawołał: O, ja skalany, a przecież przewidziałem wcielającego się Boga, Światłość niezachodzącą, rządzące światem.

Jak krynica wonna w pustyni rozkwitłeś, czcigodny Metody, modlitwami, czuwaniem i postem upiększając duszę swoją żyłeś na ziemi na podobieństwo aniołów, teraz z aniołami radośnie kontemplujesz Światłość niezachodzącą i panującą nad światem.

Do aniołów chwały modliłeś się w pustyni, czcigodny Cyrylu, zostałeś jednak wezwany do miasta stołecznego i ozdobiony godnością kapłaństwa, aby

pokazywać ludziom drogę zbawienia, światłością nauki oświecając i bezkrwawą ofiarę za wszystkich przynosząc Światłości niezachodzącej i panującej nad światem.

Chwała. Okazałeś się studnią niewypowiedzianej mądrości, Boga w sercu noszący Cyrylu, gdy cesarz posłał Ciebie na dysputę z Saraceniami bluźniącymi Najświętszej Trójcy, nie zdołali bowiem zatopić Ciebie w mętnych wodach fałszywej nauki, oświecanego z wysoka przez Światłość niezachodzącą.

I teraz. Teotokion: Będąc niepłodnym drzewem jakże nie ulęknę się groźnego porąbania, o nieszczęsny! Szybko przybiegnij do Łaski Pełnej, duszo moja, jeśli bowiem Ona mnie nie wspomże, nie ujrzę Światłości niezachodzącej i panującej nad światem.

Pieśń 6

Hirmos: Ogromna otchłań grzechów otoczyła mnie i słabnie mój duch, lecz Ty, Władco, wyciągnij wszechwładną Twoją prawicę i, dobry Sterniku, zbaw mnie, jak Piotra.

Bóg nasz jest jak otchłań morską, niezgłębiony rozumem i niewypowiedziany słowami, powiedziałeś do spierających się z Tobą dzieci Hagar, mądry Cyrylu, tę bowiem otchłań w dziurawych łodziach rozumu swego chcący przepłynąć, albo toną, wpadając w błędy i herezje, albo niepokojąc się niepojętością i wątpliwościami, nie potrafią śpiewać: Wybaw mnie jak Piotra, Władco.

Ugrzązłszy w otchłani fałszywego rozumu potomkowie Hagar podali Tobie w tajemnicy śmiertelną truciznę, mówiąc: „Jeśli wypijecie coś śmiertelnego, nie zaszkodzi wam”, ale Bóg zachował Ciebie i z chwałą pozwolił powrócić do miasta stołecznego, a Ty godnie wysławiany przez cesarza i patriarchę nie wywyższałeś się, wołając: Wybaw mnie jak Piotra, Władco.

Chwała. Rzekł kiedyś Duch Święty do uczniów: „Dla narodów ginących w otchłani niewiedzy wydzielcie mi Barnabę i Saula do dzieła, do jakiego ich powołałem”, i ten sam Duch nakazał Was posłać do krain słowiańskich, a ludzie siedzący w ciemności i cieniu śmierci, oświeciwszy się światłością nauki Waszej, zawołali: Wybawiłeś nas jak Piotra, Władco.

I teraz. Teotokion: Otchłań grzechów do końca mnie otoczyła, ogarnia mnie trwoga i lękając się utonięcia modłę się do Ciebie, Nieskalana: Zmiłuj się nad pełną żądz duszą moją, wyciągnij rękę Twoją jako Łaskawa, i wybaw mnie jak Piotra, Władczyni.

Kontakion, ton 3: Świętą parę oświecicieli naszych uczcijmy, przykładem bowiem Ksiąg Świętych sprawili, że wytrysło dla nas źródło poznania Boga, z którego do dzisiaj obficie czerpiemy. Uwielbiamy więc Was, Cyrylu i Metody, którzy stoicie przed tronem Najwyższego i modlicie się za dusze nasze.

Ikos: Przyjdźcie, wierni, wysławmy noszących w sercach ojców naszych, Metodego i Cyryla, którzy zajaśnili cnotami jako głosiciele pobożności, prawdziwe kolumny i fundament Kościoła, surmy Boże dogmatów Chrystusowych, Oni bowiem odpędzili od nas mrok niewiedzy i herezje nieprawie ogniem Ducha spalili, a przez przekład Pisma narody słowiańskie z dzikich oliwek przemienili w przynoszące owoce i przez Boży chrzest

doprowadzili do wiary Chrystusowej. Przeto stoją ukoronowani przed wszechwładnym Bogiem, zawołajmy więc do Nich: Boży ojcowie i równi apostołom, módlcie się do Chrystusa, aby dał wszystkim plemionom słowiańskim umocnienie Prawosławia i jednomyślność, pokój światu i zbawił dusze nasze.

Pieśń 7

Hirmos: Dawno temu złotemu posągowi, perskiemu bożkowi dzieci nie pokłoniły się, śpiewając trzej w środku pieca: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Dawno temu przebywając samotnie z Najwyższym, duszę swoją uczyniłeś niczym raj zasadzony przez Boga, Metody, przeto poszedłeś na wyprawę apostołską wraz z mądrym w Bogu Cyrylem, trudząc się w krajach słowiańskich, gdzie jak dzieci opalane ogniem bezprawia śpiewaliście: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Żydów i Saracenów pokonałeś w dysputach, mądry Cyrylu, i krainę Chazarów oświeciłeś świętym chrztem, wyzwalając mnóstwo jeńców, a w bezwodnej pustyni gorzką wodę zamieniłeś na słodką, ludzie zaś przez Ciebie wybawieni śpiewali: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Chwała. Byliście wybranymi naczyniami, ojcowie czcigodni, którzy imię Pańskie ponieśliście poganom, przeto i kraje słowiańskie zapragnawszy światłości nauki Waszej zostały oświecone, Wy zaś słodycz milczenia zamieniliście na trud apostołski, aby wielu zdobyć dla Chrystusa i wraz z nimi śpiewacie: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

I teraz. Teotokion: Jestem naczyniem pełnym żądz, lękam się śmierci owej ostatniej i ognistego wyroku, Najświętsza Bogurodzico, ale Ty, Przczysta, wybaw mnie, ginącego, mocą przepasawszy ducha mego, abym rozerwawszy więzy grzechów, dziękczynnie zaśpiewał: Błogosławiona jesteś, która zrodziłaś Wybawiciela zniewolonych.

Pieśń 8

Hirmos: Materialnego ognia płomień niematerialnym wiążąc ogniem Boga widzący młodzieńcy śpiewali: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Będąc oświecany niematerialną światłością łaski przyjąłeś kapłaństwo, błogosławiony Cyrylu, i natchniony przez Ducha Świętego wynalazłeś alfabet słowiański, aby przez przekład natchnionych przez Boga ksiąg na ich rodzimy język oświeceni ludzie zaśpiewali: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Najpierw jako wiary naszej głowicę, zagrzmiały nieziemskie słowa Syna Gromu: „Na początku było Słowo”, ojcowie najczcigodniejsi, a także Psalterz pełen słodyczy, którym i teraz radując się święty Kościół woła: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Chwała. Wzbogaciliście nas niematerialnym skarbem, ojcowie precudni, bowiem Boską Liturgię w języku słowiańskim zaczęto u nas sprawować, a tej łaski i my do dzisiaj będąc uczestnikami, błogosławimy Was, śpiewając: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

I teraz. Teotokion: Otoczył mnie ogień pokus i złych ataków, przybiegam więc do Ciebie, Bogurodzico Dziewico, nie odrzucaj modlitw sługi Twego, Czysta, i wybaw mnie z ogarniających mnie okropieństw, abym błogosławiąc błogosławił Ciebie i wywyższał imię Twoje na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Ciebie, krzew gorejący i świętą Dziewicę, Matkę Światłości i Bogurodzicę, nadzieję nas wszystkich uwielbiamy.

Któż może godnie wysławić Ciebie, Metody chwalebny? Wysiłki i trudy Twoje, które jak apostoł podjąłeś dla ludzi zbłąkanych, Cyrylu, któż policzy? Przez Was nauczyliśmy się słać Boga Najwyższego w naszym języku, przeto jednomyślnie Was wielbimy.

Ty, Cyrylu błogosławiony, jako ten, który dokonał dzieła i kończy bieg, zostałeś pouczony z wysoka o odejściu Twoim, które z radością przyjąwszy, zaśpiewałeś: Rozweselił się duch mój, gdy mi powiedziano: Pójdźmy na podwórcę Pańskie”, zapragnąłeś wznieść się duszą na wysokości, gdzie z mocami niebios wielbisz Trójcę jednoistotną.

Chwała. Przyjąwszy biskupstwo Kościoła morawskiego, czcigodny Metody, podjąłeś liczne trudy i wysiłki, głosząc wiarę świętą, wiele kłopotów i wygnanie przecierpiałeś, teraz zaś wraz ze świętym Cyrylem radując się na wysokościach modlicie się za nami, abyśmy Was wielbili jako wspomóżycieli i orędowników naszych.

I teraz. Teotokion: Wyższa od aniołów i czcigodniejsza od cherubinów, dla orędownictwa świętych Cyryla i Metodego zlituj się nad naszą pokorą, błagamy Ciebie, wyprowadź z głębi grzechów i wybaw z wiecznego osądzenia, abyśmy wraz z Nimi wielbili Ciebie, Matkę Światłości i Bogurodzicę, nadzieję wszystkich nas.

Fotagogikon: Nauczyciele święci, pamięć Waszą radośnie świętując, modlimy się do Was gorliwie, abyście narody, które wzbogaciliście skarbem Dobrej Nowiny, na opoce wyznania Chrystusowego umocnili i zachowali w pokoju życie nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion.

Na chwalitnie stichery, ton 4:

Prosomion: Jako mężni.

Mądrzy w Bogu Cyrylu i Metody, idący śladami apostołów, jednomyślnie potrudziliście się dla zdobycia ludzi zbłąkanych i jak szybkie orły kraje słowiańskie oblecieliście, oświeciwszy je światłością poznania Boga i doprowadzając do Jezusa Przyjaciela człowieka i Zbawcy dusz naszych.

Działacze winnicy Chrystusowej, głosiciele pobożności, którzy ludy słowiańskie gorliwie poszukując odnaleźliście jak drachmę zagubioną, noszący Boga w sercu ojcowie, których do skarbnicy życia wiecznego przyjął radując się z aniołami Jezus Przyjaciel człowieka i Zbawca dusz naszych.

Obrońcy Świętej Trójcy i sternicy zbłąkanych, którzy pokonaliście bluźnierstwa potomków Hagar i powstydziliście niegodziwość Żydów, zachowajcie od ataków wroga Kościoł, który nabyliście trudami i potami

Waszymi, aby był przyjemny Jezusowi Przyjacielowi człowieka i Zbawcy dusz naszych.

Chwała. Ton 6: Czcząc pobożnie pamięć oświecicieli naszych, ludzie, dziękczynnie zawołajmy: Radujcie się, świeczniki najjaśniejsze, którzy światłością poznania Boga oświeciliście kraje słowiańskie. Radujcie się, pasterze dobrzy, którzy duchowe owieczki rozproszone w kniejach niewiary zebraliście w jedno i doprowadziliście do najwyższego Pasterza Chrystusa, którego wielbiąc Was błogosławimy.

Chwała, i teraz. Teotokion.

Wielka doksologia, ektenie i rozesłanie.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa i z kanonu świętych pieśń trzecia i szósta.

Prokimenon, ton 7: Cenna jest przed Panem* śmierć świętych Jego. Stichos: Cóż oddam Panu za wszystko, co mi uczynił?

Czytanie Listu do świętego Apostoła Pawła Hebrajczyków, perykopa 318 (7, 26-8, 2).

Bracia, takiego potrzeba nam było arcykapłana: świętego, niewinnego, nieskalanego, oddzielonego od grzeszników, wywyższonego ponad niebiosa, takiego, który nie jest obowiązany, jak inni arcykapłani, do składania codziennej ofiary najpierw za swoje grzechy, a potem za grzechy ludu. To bowiem uczynił raz na zawsze, ofiarując samego siebie. Prawo bowiem ustanawiało arcykapłanami ludzi obciążonych słabością, słowo zaś przysięgi, złożonej po nadaniu Prawa, ustanawia Syna doskonałego na wieki. Sedno zaś wywodów stanowi prawda: takiego mamy arcykapłana, który zasiadł po prawicy tronu Majestatu w niebiosach, jako sługa świątyni i prawdziwego przybytku zbudowanego przez Pana, a nie przez człowieka.

Alleluja, ton 2: Kapłani Twoi, Panie, przyobleką się w sprawiedliwość, i święci Twoi rozradują się.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 11 (5, 14-19).

Mówi Pan: «Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na szczycie góry. Nie zapala się też świecy i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci światłość wasza przed ludźmi, aby widzieli dobre uczynki wasze i sławili Ojca waszego, który jest w niebiosach. Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę bowiem mówię wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminają, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań najmniejszych, i nauczałby tak ludzi, będzie nazwany najmniejszym w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i naucza, ten będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim».

Koinonikon: W pamięci wiecznej będzie sprawiedliwy, nie ulęknie się złych pogłosek. Alleluja.

